

востей, бо підприємство у збитковому становищі. Аналізуючи майновий стан, з'ясували, що спостерігається розширення господарського обороту. Підприємство має «важку» структурою активів, так як частка необігових активів складає більше 40%, що свідчить про значні накладні витрати і високу чутливість до змін виручки. Статутний капітал протягом трьох років залишається незмінним, а резервний капітал на підприємстві відсутній, що свідчить про те, що підприємство не має коштів на покриття збитків.

Результати проведеного аналізу в подальшому можуть бути використані для розробки рекомендацій щодо управління активами підприємства.

Література

1. Бланк И. А. Управление использованием капитала. - К.: Ника-Центр-Эльга, 2000. -651 с.
2. Измайлова К. В. Финансовый анализ: Навч. посіб. — 2-ге вид., стереотип. —К.: МАУП, 2001. — 152 с: іл. — Бібліогр.: с 142-144.
3. Прес-служба Донецької залізниці. Новини від 27.01.2012 (електронний ресурс) - www.railway.dn.ua
4. Прес-служба Донецької залізниці. Новини від 1.02.2012 (електронний ресурс) - www.railway.dn.ua
5. Финансы предприятий:Підручник/ред А. М.Поддєрьогін.3-ге вид.,—К.:КНЕУ,2001

УДК 658:331.5

Неділько А.В., Лизунова О.М.

ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ

Відносини у сфері зайнятості тісно пов'язані з загальним станом економічного розвитку країни. У зв'язку зі складною ситуацією на ринку праці України і на підставі нової правової бази України діяльність державної служби зайнятості продовжує вдосконалюватися.

Діяльність служби зайнятості ще не дістала глибокого теоретичного узагальнення. Тому необхідно постійно стежити за змінами, що відбуваються у трудовому законодавстві і регламентації діяльності служби зайнятості. Таким чином, дослідження ефективності діяльності державної служби зайнятості є актуальним у наш час.

Метою дослідження є розгляд структури Державної служби зайнятості, та дослідити загальні показники її діяльності протягом 2007-2011 рр.

Державна служба зайнятості України прийшла на зміну системі бюро з працевлаштування, її діяльність регламентується Законом України "Про зайнятість населення", прийнятим Верховною Радою України 1 березня 1991 р. з наступними змінами і доповненнями[1]. Діяльність служби зайнятості України регламентується нормативними актами Кабінету Міністрів України, Міністерства праці та соціальної політики України, Верховної Ради України, указами Президента України та локальними актами Державного центру зайнятості.

На сучасному етапі державна служба зайнятості діє як єдина цілісна система органів виконавчої влади з тривірневою структурою[2].

Перший (базовий) рівень — це районні, міські, міськрайонні, районні в містах центри зайнятості, які безпосередньо приймають громадян і надають їм послуги згідно з чинним законодавством про зайнятість.

Другий рівень — це центр зайнятості Автономної Республіки Крим, обласні, Київський і Севастопольський міські центри зайнятості зі статусом обласних, що здійснюють територіальний розподіл трудових ресурсів і беруть участь у розробці регіональних програм зайнятості відповідно до місцевих особливостей і потреб.

Третій (верхній) рівень — це Державний центр зайнятості, який відповідає за реалізацію єдиної політики зайнятості на всій території України, заходів соціального захисту та сприяння зайнятості незайнятих громадян, організаційно-методичне, правове та нормативне забезпечення, створення єдиної інформаційно-довідкової системи, розвиток матеріально-технічної бази служби зайнятості, підготовку кадрів усіх рівнів, міжнародні зв'язки, раціональне використання коштів

фонду зайнятості населення, а після його ліквідації, фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття.

До складу державної служби зайнятості входять також навчальні заклади професійної підготовки незайнятого населення, інформаційно-обчислювальні центри, територіальні та спеціалізовані бюро зайнятості, центри реабілітації населення, підприємства, установи й організації, підпорядковані службі зайнятості.

Таблиця 1 –

Загальні показники діяльності Державної служби зайнятості України

Показники	2007 р.	2008 р.	2009 р.	2010 р.	2011 р.
Перебувало на обліку незайнятих громадян протягом періоду, (тис. осіб)	2 419,7	2 500,7	2 143,3	1 847,4	1855,0
Працевлаштовано, (тис. осіб)	1 098,6	1 084,0	702,7	744,5	762,7
Проходили професійне навчання протягом року, (тис. осіб) *	229,4	245,2	157,1	203,3	215,6
Брали участь в оплачуваних громадських роботах протягом року, (тис. осіб)	422,1	428,5	240,9	318,2	363,0
Охоплено профорієнтаційними послугами, (тис. осіб) у тому числі:	3 271,6	3 740,8	3 462,0	3 831,6	4268,9
незайняті	2 120,0	2 260,7	1 958,7	1 730,6	1744,0
зайняті	1 151,6	1 480,1	1 503,3	2 101,0	2524,9
Кількість наданих профорієнтаційних послуг, (тис. одиниць) у тому числі:	6 968,8	7 825,1	10 751,8	10 167,5	9616,6
незайнятому населенню	5 774,1	6 312,4	9 226,7	8 038,7	7075,7
зайнятому населенню	1 194,7	1 512,7	1 525,1	2 128,8	2540,9

Протягом п'яти років зменшилась кількість громадян, які перебували на обліку незайнятих громадян протягом певного року. Що зумовило зменшення загальної кількості людей, які знайшли роботу завдяки службі зайнятості. Професійне навчання протягом 2011 року проходили 215,6 тис осіб, що на 12,3 тис осіб більше ніж у 2010 році, та 58,5 тис осіб. У 2007 та 2008 роках цей показник був більшим відповідно на 13,8 та 29,6 тис. осіб. Відношення осіб, які проходили професійне навчання у 2011р до 2007р становить 93,98%, але у відношення до 2009 року – 137,24%. Таке зменшення кількості осіб у 2009 році було зумовлене глибокою економічною кризою в країні. Така ж ситуація спостерігається і щодо кількості людей, які брали участь в оплачуваних громадських роботах протягом року, у 2009р., порівнюючи з 2007р їх кількість зменшилась на 181,2 тис. осіб., а у 2011 році спостерігається збільшення на 122,1 тис. осіб.

Розглядаючи кількість осіб, які були охоплені профорієнтаційними послугами за певний період, протягом п'яти років, значення цього показника помітно зростає, при чому кількість незайнятого населення, що проходить профорієнтаційну підготовку зменшується, а зайнятого збільшується. Це свідчить про те, що робітники хочуть бути більш досвідченими та кваліфікованими в області певних знань.

За направленням центрів зайнятості у 2011 року було працевлаштовано 762,7 тис. незайнятих громадян, що на 18,2 тис. осіб більше ніж у 2010 році.

Станом на 1 січня 2012 р. на 1 вакансію у середньому по Україні претендувало 8 осіб, що шукали роботу. Майже у двох третинах регіонів ситуація була більш напруженою[3].

Значною проблемою є невідповідність попиту на робочу силу та її пропозиції у професійно-кваліфікаційному розрізі.

Крім того, підбір роботи та укомплектування вакансій ускладнює те, що роботодавці висувають підвищені вимоги до якості професійної підготовки кадрів, їх досвіду роботи і, в той же час, пропонують мінімальний рівень оплати праці, навіть висококваліфікованим працівникам.

Стабілізувалася ситуація щодо кількості наявних вакансій. В цілому по Україні у 2011 році у базі даних державної служби зайнятості налічувалося 1,2 млн. вакансій, що на 50,5 тис. одиниць більше, ніж у 2010 році[3].

Третина наявних вакансій була зосереджена у м. Києві, Донецькій, Дніпропетровській та Харківській областях, кожна четверта вакансія – у АР Крим, Львівській, Полтавській, Луганській, Київській та Запорізькій областях[3].

У середньому по Україні питома вага вакансій із мінімальною заробітною платою становила 31%, а у двох третинах регіонів ситуація була ще більш складною.

Таким чином, можна зробити наступні висновки. Загальна кількість осіб, перебуваючи на обліку у службі зайнятості поступово зменшується, так як і зменшується кількість працевлаштованих громадян. Позитивною тенденцією є те, що щороку збільшується кількість осіб, які користуються послугами профорієнтаційними послугами, що свідчить про потяг до знань та підвищення своїх професійних здібностей. Стабілізувалася ситуація щодо кількості наявних вакансій.

Література

1. Законом України "Про зайнятість населення", ВРУ від 1 березня 1991 р.
2. Про державну службу зайнятості: Положення, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 1991 р. № 47 (зі змін., внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 29 квітня 1993 р. і від 4 вересня 1998 р.) //ЗП УРСР. — 1991. — № 6. — С. 50; 1993. — № 10. — С. 200; Праця і зарплата. — 1998. — № 9.
3. ІНФОРМАЦІЙНА ЗАПИСКА ПРО СТАН РИНКУ ПРАЦІ та ДІАГРАМИ (КАРТОГРАМИ) в цілому за 2011 рік - Державна служба зайнятості - www.dcz.gov.ua

Новицька О.В.

УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ НА ВП «ШАХТА «РОСІЯ» ДП «СЕЛИДІВВУГІЛЛЯ» ШЛЯХОМ ПОКРАЩЕННЯ СКЛАДУ ОБОРОТНИХ КОШТІВ

В сучасних умовах світової економічної кризи, щоб забезпечувати стабільну та безперервну роботу, підприємства повинні, передусім, вміти реально оцінювати фінансовий стан, вміти вчасно виявляти проблеми і труднощі, які виникають у фінансовому стані підприємства, щоб вчасно їх уникнути. Комплексний фінансовий аналіз, що проводиться на вугільних підприємствах, необхідний для забезпечення конкурентоспроможності, ефективного функціонування і планомірного розвитку у діючій галузевій системі. Саме тому питання вивчення та аналізу фінансового стану є досить актуальним для галузей добувної промисловості України.

Метою даної роботи є розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення фінансового стану на ВП «Шахта «Росія» ДП Селидіввугілля» на основі узагальнення теоретичних положень. Об'єктом дослідження є система фінансових відносин на ВП «Шахта «Росія» ДП «Селидіввугілля». Предметом дослідження виступає процес удосконалення фінансового стану на ВП «Шахта «Росія» ДП «Селидіввугілля».

Питаннями в області комплексного фінансово-економічного аналізу та аналізу фінансової звітності займалися вітчизняні вчені: Поддєрьогін М.Д. [1], Ковальов В.В., Гіляровський Л.Т., Нікіфорова Н.А., Савицька Г.В., Зимін Н.Є. Істотний внесок в дослідження в області фінансово-економічного аналізу внесли зарубіжні вчені: Томасу П. Карлін, Альберту Р. Макмін, А. Вінакор, Р. Сміт, К. Л Мервін.